

valimiseni Marele. Kolmanda pöörde tegi Mare 2005. a sügisel, mil ta asus ELNET Konsortsiumi tegevdirektori kohale.

Need on olnud suured väljakutsed ja suured muutused, mis nõuavad tahtmist end proovile panna, põhjalikkust, õppimist, kohanemist. Marest on saanud nii teoreetik kui praktik — 2004. a kaitses ta Tallinna Pedagoogika-ülikoolis *cum laude* magistritöö „Ülikooli raamatukogu teenuste kontseptuaalne mudel TÜ Raamatukogu näitel”.

Mare on süvitsimineja, kes ei tee kergekäelisi otsuseid. Kindlalt ja oskuslikult rakendas ta tööle raamatukogu teenindustoimkonna ja referentuuri. See nõudis pidevat õppimist ja juhina tunnetab ta seda ka kolleegide puhul. Tema eestvõtmisel ja organiseerimisel on korraldatud teenindajatele ja referentidele huvitavaid ning omanäolisi koolitusüritusi, mis on andnud lisaks uutele teadmistele ka rohkem arusaamist oma rollist. Ta on juht, kes oskab hinnata kaasamõtlemist ja ühistes aruteludes tekkivaid uusi mõtteid. Ta usaldab oma kolleege ja see usaldus on vastastikune.

Mare on suur lugeja, spordi- ja reisihuviline. Reisidel on ta suurepärase, väsimatu ja teadmistehimuline kaaslane. Mare on väga hea ema oma kahele tütrele ja hoolitsev vanaema kahele lapselapsele.

Töökaaslased ülikooli raamatukogust

MARET KONSON 50

Iga kunstnik näeb inimest omamoodi, seepärast on isiklike nootide kõlamine ka iga sünnipäevalaulu puhul vältimatu. Maret tunneb uskumatult paljusid inimesi ja paljud tunnevad teda. Ehk seepärast, et tal on sõna ja käsi, mis tervendab, puudutagu need siis palsami või skalpelliga paberit, lille, inimhinge. Temas on kombineerunud loomupärane uudishimulikkus, delikaatsus ja selgusejanu. Maret sobib töötama inimeste keskele, kus läheb tarvis head suhtlemisoskust, täpsust, pisut loomingulisust ja retrospektiivset lähenemist materjalile. Lisaks juubelile, mida Maret meeldejäädvalt tähistas 2005. aastal, täitus tal 2006. aasta 24. aprillil 25 aastat töötamist ülikooli raamatukogus.

Mareti elulugu on elupõlise tartlanna elulugu. Ta sündis Tartus 12. veebruaril 1955. aastal. 1963–1974 omandas ta alg-, põhi- ja keskkooliõppimise A. H. Tammsaare nim. Tartu 1. Keskkoolis. Koolipõlves oli ta nina aina raamatutes, Mareti arvates seetõttu, et oli pere ainuke laps. Kirjandusvaimustus suunas ülikooliõppimise valikule. 1974.–1980. aastal õppis ta Tartu ülikoolis eesti filoloogia erialal. Mõeldes, et temast saab õpetaja, pani ta end ülikooli lõpetamise järel pedagoogina proovile Tartu 3. Keskkoolis.

1981. aastal alustas Maret tööd ülikooli raamatukogu teadusbibliograafiaosakonnas. Suviselt puhkuselt tagasi tulnuna koges ta raamatukogu ajaloolist kolimist Toomemäelt ja Vanemuise tänava majast, kus asus teadusbibliograafia osakond, uude hoonesse. Maret leiab tänini, et bibliograafitöö oli hariv ja põnev, kuigi tundis puudust suhtlemisest inimestega. 1989. aastaks oli teda täielikult köitnud uus vald- ja seltskond — temast sai paberirestaurator. Hea organisaatorina oli ta Tartu Restauratorite Klubi esinaine (1996–1999). See aeg on ta elus olnud kindlasti mitmes mõttes üks õnnelikumaid — perre sündisid poeg ja tütar.

2000. aastal pärast restaureerimisosakonna reorganiseerimist ennistuskeskuseks tuli Maret tööle käsikirjade ja haruldaste raamatute osakonda. Ta sai oma valdusesse raamatukogu arhiivi. Ta on teenindanud lugejaid KHO lugemissaalis (siin kohtusin temaga esimest korda, kui tulin raamatukokku uurimistööks vajalikke materjale otsima), olnud kataloogikonsultant ja soome-ugri õppetooli referent.

Maret on raamatukogu töökollektiivi usaldusisik ja juba mõnda aega jagab ta oma töökoormust raamatukogu ja TÜ ametiühingu vahel, olles seal sekretäri kohal. Inimesed teavad, et Maretist on tuge ja kaitset väga rasketes olukordades, sest ta on osavõtlik. Mõnikord tekib küsimus, et kus asub elus, mis ei laabugi alati kergelt, tema sisemise positiivsuse allikas? Kas räägib enda eest see, et Maret jõuab ja tahab harida lapsi ning suurt koduaeda, läheb rõõmuga suusatama ja jalgrattaga sõitma, on tuntud *utlib.teatri* näitleja ning tema lemmik-kunstiteos, mida igapäevaselt enda ligi soovib, on L. Cranachi gravüür “Püha Jüri”. Olgu kaitseingli pilt edaspidigi Sulle ammen-damatuks headuse- ja jõulätteks. Maret, palju tänu ja õnne!

Geiu Rohtla